11-18.03.2021

Linuksowe dystrybucje zazwyczaj zawierają program netcat (może być też dostępny pod nazwą nc) lub jego ulepszoną wersję, ncat (ta może być dostępna do zainstalowania jako osobny pakiet albo jako część pakietu nmap). Pozwala on m.in. nawiązać połączenie ze wskazanym serwerem, a następnie wysyłać do niego znaki wpisywane z klawiatury; odpowiedzi zwracane przez serwer są drukowane na ekranie. Pozwala też uruchomić się w trybie serwera czekającego na połączenie na wskazanym numerze portu.

Otwórz dwa okna terminalowe, w pierwszym z nich uruchom

```
ncat -v -l 20123
a w drugim
ncat -v 127.0.0.1 20123
```

(adres 127.0.0.1 to taki magiczny adres IPv4, który zawsze oznacza lokalny komputer). Jeśli wszystko poszło dobrze i netcaty nawiązały połączenie, to linie wpisywane w jednym z okien powinny pojawiać się w drugim. Aby przerwać działanie netcatów użyj Ctrl-C.

Przejrzyj dokumentację netcata, upewnij się co do znaczenia opcji -v oraz -1. Sprawdź też co robi opcja -C (--crlf), w jakich sytuacjach może być potrzebna?

- Netcat domyślnie korzysta z TCP. Wykonaj powyższe ćwiczenie przy pomocy UDP.
- Programy nc oraz ncat posiadają opcję -k która w połączeniu z -1 powzala na obługę wielokrotnych połączeń. Używając trzech terminali i trzech instancji netcat-a (jedna jako "server" z opcjami -k -1 i dwie jako "klienci") sprawdź co się dzieje w przypadku dwóch klientów łączących się z tym samym serwerem. Sprawdź co się dzieje osobno dla TCP oraz UDP.
- Napisz prosty serwer zwracający wizytówkę. Powinien tworzyć gniazdko TCP nasłuchujące na porcie
 o numerze podanym jako argv[1] (użyj socket, bind i listen), następnie w pętli czekać na
 przychodzące połączenia (accept), wysyłać ciąg bajtów "Hello, world!\r\n" jako swoją wizytówkę,
 zamykać odebrane połączenie, i wracać na początek pętli. Pętla ma działać w nieskończoność, aby
 przerwać działanie programu trzeba użyć Ctrl-C.
- Przetestuj netcatem stworzony serwer.
- Napisz prostego klienta, który łączy się (użyj socket i connect) z usługą wskazaną argumentami podanymi w linii komend (adres IPv4 w argv[1], numer portu TCP w argv[2]), drukuje na ekranie wizytówkę zwróconą przez serwer, i kończy pracę. Pamiętaj o zasadzie ograniczonego zaufania i weryfikuj czy odebrane bajty to na pewno drukowalne znaki zanim je prześlesz na stdout.
- Sprawdź czy program-klient poprawnie współdziała z programem-serwerem.
- Spróbuj napisać parę klient-serwer komunikującą się przy pomocy protokołu UDP. Pamiętaj o tym, że UDP nie nawiązuje połączeń, więc to klient będzie musiał jako pierwszy wysłać jakiś datagram, a serwer na niego odpowie.
- (*nieobowiązkowe*) Przepisz powyższe rozwiązania w innym języku, np. w Javie lub Pythonie. Porównaj obie wersje i oceń, czy nowy kod jest krótszy i/lub czytelniejszy od starego.